

**Πώς ο
Θεός
απαντά
στις**

Πώς ο Θεός απαντά στις προσευχές

Πώς μπορούμε να είμαστε σίγουροι ότι ο Θεός θα απαντήσει στις προσευχές μας; Δεν αρκεί να επιβεβαιώνουμε την πίστη μας στην προσευχή. Χιλιάδες μητέρες, για παράδειγμα, πίστευαν στην προσευχή και ζήτησαν από τον Θεό να προστατεύσει τους γιους τους στο πεδίο της μάχης, μόνο για να λάβουν το μήνυμα ότι είχαν σκοτωθεί. Ούτε η επιβεβαίωση της πίστης μας στην προσευχή εξηγεί γιατί, όταν ένα ολόκληρο έθνος προσεύχεται για ειρήνη, συχνά βρίσκεται παγιδευμένο σε μια δίνη πολέμου.

Από την άλλη πλευρά, υπάρχουν χιλιάδες άνθρωποι που είναι πρόθυμοι να μαρτυρήσουν ότι ο Θεός απάντησε στις προσευχές τους για την ασφάλεια των παιδιών τους. Άλλοι χιλιάδες θα μαρτυρήσουν για τον θαυμαστό τρόπο με τον οποίο ο Θεός τους έδωσε άλλες ειδικές ευλογίες που ζήτησαν. Με βάση μόνο την εμπειρία, λοιπόν, μπορεί να φαίνεται ότι ο Θεός

απαντά στις προσευχές ορισμένων, αλλά δεν απαντά στις προσευχές άλλων.

Ωστόσο, αυτό δεν συνάδει με όσα μας λένε οι Γραφές για τον Θεό. Η Βίβλος λέει ότι ο Θεός «δεν κάνει διακρίσεις». Επομένως, πρέπει να υπάρχει κάποιος καλός λόγος για τον οποίο ο Θεός απαντά σε κάποιες προσευχές και όχι σε άλλες. Αν μπορούσαμε να βρούμε αυτόν τον λόγο, αυτό θα βοηθήσει να αποκατασταθεί η πίστη ορισμένων των οποίων οι προσευχές φαίνεται να έχουν μείνει αναπάντητες.

Η προσευχή είναι μια πολύ σημαντική φάση της χριστιανικής εμπειρίας. Ασκείται επίσης ευρέως από τους οπαδούς πολλών άλλων θρησκειών. Η επιθυμία να προσευχηθούμε είναι μια αναγνώριση της εξάρτησής μας από μια Ανώτερη Δύναμη, η έκφραση της συνειδητοποίησης ότι χρειαζόμαστε βοήθεια από κάποια πηγή έξω από εμάς και ανώτερη από εμάς. Αναμφίβολα, ο Θεός είναι ευχαριστημένος με την ειλικρινή επιθυμία όλων όσων προσπαθούν να επικοινωνήσουν μαζί Του μέσω της προσευχής, γιατί τουλάχιστον σε αυτό το βαθμό είναι μια αναγνώριση της κυριαρχικής Του δύναμης.

Η σχεδόν καθολική ανάγκη για προσευχή οφείλεται στο γεγονός ότι αρχικά ο άνθρωπος δημιουργήθηκε κατ' εικόνα του Θεού. Ως αποτέλεσμα της πτώσης του ανθρώπου στην αμαρτία και τον θάνατο, η θεία εικόνα στον χαρακτήρα του έχει θολώσει πολύ, σε πολλές περιπτώσεις έχει σχεδόν σβηστεί, αλλά υπολείμματα της εξακολουθούν να υπάρχουν, και μία από τις εκδηλώσεις της είναι η ανάγκη για προσευχή. Μπορεί να υπάρχουν εκατομμύρια άνθρωποι που δεν προσεύχονται ποτέ, αλλά συχνά αισθάνονται ότι θα έπρεπε να το κάνουν και έχουν ένα αίσθημα ενοχής επειδή δεν το κάνουν.

Ο Θεός χαίρεται με το πνεύμα της προσευχής εκ μέρους των πλασμάτων Του. Αλλά γιατί ακούει τις προσευχές ορισμένων, ενώ άλλες προσευχές φαίνεται να αγνοούνται; Ο Ιησούς υπονοεί την απάντηση σε αυτό το ερώτημα στις παρατηρήσεις του σχετικά με τις προσευχές των γραμματέων και των Φαρισαίων. Προσεύχονταν για να τους βλέπουν και να τους ακούν οι άνθρωποι, εξήγησε ο Ιησούς, και νόμιζαν ότι ο Θεός θα τους άκουγε επειδή μιλούσαν πολύ. Αυτό μας υπενθυμίζει ότι υπάρχουν σωστές και λανθασμένες στάσεις προσευχής, καθώς και σωστές και λανθασμένες μέθοδοι. Πολλοί μπορεί

να είναι ειλικρινείς, αλλά η μέθοδος τους είναι ακατάλληλη.

Οι Γραφές δείχνουν επίσης ότι υπάρχουν σωστά και λάθος πράγματα για τα οποία πρέπει να προσευχόμαστε. Ο απόστολος Ιάκωβος έγραψε: «Ζητάτε και δεν λαμβάνετε, επειδή ζητάτε λάθος» (Ιάκωβος 4:3). Είναι ζωτικής σημασίας να διαπιστώσουμε τι έχουμε το προνόμιο να ζητάμε από τον Θεό να μας δώσει ως χάρη. Δεν μπορούμε να περιμένουμε να ζητάμε από τον Θεό οτιδήποτε και όλα όσα νομίζουμε ότι επιθυμούμε και να λαμβάνουμε απάντηση στις προσευχές μας.

Ο σκοπός της προσευχής

Υπάρχει ένας θεϊκός σκοπός στην προσευχή, και είναι πολύ σημαντικό να το έχουμε αυτό κατά νου αν θέλουμε να καταλάβουμε γιατί μερικές προσευχές μένουν αναπάντητες. Ο Θεός δεν σχεδίασε την προσευχή ως μέσο για να μάθει πώς πρέπει να διαχειρίζεται τις υποθέσεις του εδώ στη γη. Δεν περιμένει από εμάς να του πούμε τι πρέπει να κάνει. Έχει τα δικά του σταθερά σχέδια και σκοπούς, και αν θέλουμε να λάβουμε τα πλούτη της ευλογίας του, είναι απαραίτητο οι προσευχές μας να είναι σε

αρμονία με αυτά. Ζητάμε λάθος κάθε φορά που παρακαλούμε τον Θεό για ευλογίες που δεν έχει σχεδιάσει να δώσει.

Στις Γραφές μας παρουσιάζονται διάφοροι τύποι προσευχής. Πρωταρχικές μεταξύ αυτών είναι οι προσευχές ευχαριστίας. Ο Θεός αναμφίβολα χαίρεται όταν τα πλάσματά του τον αναγνωρίζουν ως πηγή των ευλογιών τους και γι' αυτό υψώνουν τις καρδιές και τις φωνές τους προς αυτόν σε ευχαριστία.

Υπάρχουν προσευχές λατρείας, προσευχές που αναγνωρίζουν τα ένδοξα χαρακτηριστικά του χαρακτήρα του Δημιουργού — τη σοφία, τη δικαιοσύνη, την αγάπη και τη δύναμή του. Η επιθυμία να δοξάζουμε τον Θεό πρέπει να είναι το κίνητρο για μεγάλο μέρος των προσευχών μας.

Οι προσευχές για το έλεος του Θεού είναι επίσης κατάλληλες. Οι Γραφές προτρέπουν όλους τους χριστιανούς να ζητούν τη θεία συγχώρεση των αμαρτιών τους μέσω της προσευχής. Ο Παύλος μιλάει για αυτό ως «να πλησιάζουμε με παρρησία τον θρόνο της χάρης», για να λάβουμε έλεος και να βρούμε χάρη για βοήθεια σε κάθε στιγμή ανάγκης. Εβραίους 4:16

Φυσικά, υπάρχουν και οι προσευχές που είναι αιτήματα για συγκεκριμένες ευλογίες ή χάρες από τον Κύριο. Αυτές μας απασχολούν ιδιαίτερα αυτή τη στιγμή. Κάποιοι προσεύχονται για υγεία, είτε για τον εαυτό τους είτε για άλλους. Κάποιοι προσεύχονται για πλούτο. Κάποιοι προσεύχονται για προστασία κατά τη διάρκεια ενός ταξιδιού. Εκατομμύρια προσεύχονται για ειρήνη. Συχνά συμβαίνει οι πολίτες χωρών που βρίσκονται σε πόλεμο μεταξύ τους να προσεύχονται για τη νίκη των στρατών τους. Θα υποθέσουμε ότι όλοι όσοι προσεύχονται στον Θεό είναι ειλικρινείς και, φυσικά, Του ζητούν τα πράγματα που τους φαίνονται πιο σημαντικά εκείνη τη στιγμή. Αλλά η Βίβλος δικαιολογεί την πεποίθησή μας ότι όλες αυτές οι προσευχές πρέπει να εισακουστούν;

Μπορεί ο Θεός να απαντήσει στην προσευχή μιας μητέρας για την ασφάλεια του γιου της στο πεδίο της μάχης. Ή μπορεί να απαντηθούν οι προσευχές για την ειρήνη μιας χώρας. Αλλά αν και όταν απαντηθούν τέτοιες προσευχές, αυτό σημαίνει απλώς ότι ήταν σύμφωνο με τη θέλησή Του να το κάνει. Ο Θεός έχει ένα σταθερό σχέδιο, σύμφωνα με το οποίο φροντίζει το ανθρώπινο γένος. Αυτό το σχέδιο δεν δημιουργήθηκε για να ικανοποιήσει τις

ιδιοτροπίες και τις επιθυμίες των ανθρώπινων πλασμάτων του, ούτε οποιαδήποτε προσευχή θα αλλάξει τα σχέδιά του.

«Η προσευχή αλλάζει τα πράγματα», λένε, αλλά δεν αλλάζει τα σχέδια του Θεού. Ο Θεός δεν κοιτάζει εμάς, ούτε τα έθνη —ούτε καν τα Ηνωμένα Έθνη— για να μάθει τι αλλαγές πρέπει να κάνει για να βελτιώσει τις συνθήκες για εμάς ή για τον κόσμο γενικά. Πόσο λίγη εμπιστοσύνη θα είχαμε σε έναν θεό του οποίου οι απόψεις θα μπορούσαν να επηρεαστούν ή τα σχέδια να αλλάξουν από την ευγλωττία των προσευχών του λαού του!

«Γενηθήτω το θέλημά Σου»

Στις προσευχές τους, ο λαός του Θεού πρέπει να έχει κατά νου και στην καρδιά του την επιθυμία να γίνει το θέλημά Του σε όλες τις εμπειρίες του. Έχουμε ένα εξαιρετικό παράδειγμα αυτού στην περίπτωση του Ιησού. Στον κήπο της Γεσθημανής, όταν ο Δάσκαλος αντιμετώπιζε τη σύλληψη και το θάνατο, «τον κατέλαβε αγωνία και απογοήτευση, και τους είπε [στους μαθητές του]: Η καρδιά μου είναι έτοιμη να σπάσει από θλίψη... προχώρησε λίγο, έπεσε με το πρόσωπο στο έδαφος και προσευχήθηκε, λέγοντας:

Πατέρα μου, αν είναι δυνατόν, ας περάσει αυτό το ποτήρι από μένα. Όμως, όχι όπως θέλω εγώ, αλλά όπως θέλεις εσύ». Ματθαίος 26:38,39

Ήταν θέλημα του Θεού ο Ιησούς να υποφέρει ταπείνωση και θάνατο ως Λυτρωτής και Σωτήρας των ανθρώπων. Αυτό το σημαντικό χαρακτηριστικό του θεϊκού σχεδίου είχε προφητευτεί από τους αγίους προφήτες της Παλαιάς Διαθήκης. Ο Ιησούς ήθελε πάνω από όλα να εκπληρωθεί το θεϊκό θέλημα, ανεξάρτητα από το τι σήμαινε αυτό για τον ίδιο. Το επιβεβαίωσε αργότερα, όταν ήταν έτοιμος να συλληφθεί. Ο Πέτρος έβγαλε το σπαθί του για να προστατεύσει τον Κύριό του, ο οποίος του είπε: «Βάλε το σπαθί σου στη θήκη του: το ποτήρι που μου έδωσε ο Πατέρας μου, δεν πρέπει να το πιω;» Ιωάννης 18:10,11

Οι οπαδοί του Ιησού έχουν το προνόμιο να υποφέρουν και να πεθάνουν μαζί του. Ο Παύλος μίλησε για το να «σταυρωθεί» μαζί του, και έγραψε επίσης: «Σας έχει δοθεί για χάρη του Χριστού, όχι μόνο να πιστεύετε σ' αυτόν, αλλά και να υποφέρετε για χάρη του» (Γαλάτες 2:20, Φιλιππησίους 1:29). Καλούμαστε να ακολουθήσουμε τα βήματα του

Ιησού, οπότε γνωρίζουμε ότι δεν είναι θέλημα του Θεού να μας γλιτώσει από όλες τις δυσκολίες. Έτσι, όπως και με τον Ιησού, το κύριο μέλημά μας πρέπει να είναι να γίνει το θέλημα του Κυρίου στα θνητά μας σώματα. Το θέλημα του Κυρίου μπορεί να είναι να απολαμβάνουμε για κάποιο διάστημα ορισμένες γήινες ευλογίες, αλλά το βάρος των προσευχών μας δεν πρέπει να είναι για αυτές, αλλά για να γίνει το θέλημά Του.

Ο Ιησούς ανέπτυξε αυτό το σημείο όταν είπε στους μαθητές του ότι όσο μένουν σε αυτόν και τα λόγια του μένουν σε αυτούς, μπορούν να ζητήσουν στην προσευχή ό,τι επιθυμούν, και θα τους δοθεί (Ιωάννης 15:7). Αυτό μπορεί να φαίνεται σαν μια διαβεβαίωση ότι έχουμε το προνόμιο να ζητάμε από τον Θεό οτιδήποτε σκεφτόμαστε και επιθυμούμε. Αλλά δεν είναι έτσι!

Σημειώστε τον όρο που συνοδεύει αυτή τη δήλωση του Κυρίου: «Αν μένετε σε μένα και τα λόγια μου μένουν σε σας». Το να μένουμε στον Χριστό σημαίνει να είμαστε μέλη του σώματός του, με αυτόν να είναι η Κεφαλή μας. Αυτό σημαίνει ότι οι σκέψεις του γίνονται οι σκέψεις μας και τα σχέδιά του τα σχέδιά

μας. Αν η θέλησή μας έχει παραδοθεί εξ ολοκλήρου στον Θεό, μέσω του Χριστού, δεν θα έχουμε δική μας θέληση και οι προσευχές μας δεν θα είναι αιτήματα για ό,τι θέλουμε, αλλά μόνο για εκείνα τα πράγματα που είναι σε αρμονία με τη θέληση του Κεφαλίου μας. Προσευχόμενοι έτσι σε αρμονία με τη θέληση του Κυρίου, μπορούμε να είμαστε σίγουροι για ευνοϊκές απαντήσεις.

Αυτό είναι σε αρμονία με μια άλλη δήλωση που έκανε ο Ιησούς στους μαθητές του, στην οποία μας ενημερώνει ότι ο Ουράνιος Πατέρας θα χαρεί να δώσει το «Άγιο Πνεύμα σε όσους το ζητήσουν». (Λουκάς 11:13). Το να είμαστε γεμάτοι με το Πνεύμα του Θεού σημαίνει να κυριαρχούν οι σκέψεις Του στο μυαλό μας και η ζωή μας να είναι σύμφωνη με αυτές τις σκέψεις. Τότε δεν θα ζητάμε από τον Θεό άλλες ευλογίες εκτός από αυτές που έχει υποσχεθεί να δώσει, και έτσι δεν θα υπάρχει ποτέ αμφιβολία για το αν οι προσευχές μας θα εισακουστούν.

«Ελθέτω η βασιλεία Σου»

Σε απάντηση στο αίτημα των μαθητών, «Κύριε, δίδαξέ μας να προσευχόμαστε», ο Ιησούς τους έδωσε αυτό που είναι σήμερα γνωστό ως «Η

Προσευχή του Κυρίου». Σε αυτή την πρότυπη προσευχή μας δίνεται ένας οδηγός για το τι μπορούμε να προσευχόμαστε.

Ένα σημαντικό μέρος αυτής της σύντομης περιγραφής της προσευχής είναι η σωστή μέθοδος προσέγγισης του Θεού - «Πάτερ ημών ο εν τοις ουρανοίς, αγιασθήτω το όνομά σου» (Λουκάς 11:1,2). Στις Γραφές, ο Αδάμ χαρακτηρίζεται ως «υιός του Θεού» (Λουκάς 3:23,38). Αλλά όταν αμαρτήσε, έχασε την υιότητα του ως « », αποξενώθηκε από τον Θεό και καταδικάστηκε σε θάνατο. Τα παιδιά του Αδάμ, ολόκληρο το ανθρώπινο γένος, είναι επίσης ξένοι και αλλόθιμοι προς τον Θεό, οπότε δεν μπορούν να τον προσφωνήσουν σωστά ως «Πάτερ ημών ο εν τοις ουρανοίς». Αυτό είναι ένα προνόμιο που ανήκει αποκλειστικά σε όσους έχουν μετανοήσει για τις αμαρτίες τους, έχουν δεχτεί τον Ιησού ως προσωπικό τους Σωτήρα και έχουν αφιερώσει τη ζωή τους στον Θεό με πλήρη αφοσίωση για να κάνουν το θέλημά Του. Αυτοί παρουσιάζονται ως έχοντες λάβει το Πνεύμα της υιότητας του Θεού και έτσι έχουν γίνει παιδιά Του.

Ως παιδιά του Θεού, αυτοί θα επιθυμούν πάνω από όλα να τιμούν το όνομα του Πατέρα τους. Έτσι, με λόγια και πράξεις, η στάση τους θα είναι πάντα: «Αγιασθήτω το όνομά Σου». Το να τιμάμε σωστά ως άγιο το όνομα του Ουράνιου Πατέρα μας σημαίνει ότι όταν προσευχόμαστε σε αυτόν, θα το κάνουμε με τον τρόπο που μας περιγράφει ο Ιησούς στις Γραφές. Εξήγησε ότι οι προσευχές μας πρέπει να προσφέρονται στο όνομά του. Ιωάννης 15:16

Υπάρχει ένας λόγος για αυτό. Ως μέλη της δίκαια καταδικασμένης φυλής, δεν έχουμε καμία θέση στον θείο θρόνο της χάρης εκτός από τον Ιησού, τον Συνήγορό μας. Στο όνομά Του και χάρη στο αίμα που έχυσε, έχουμε το προνόμιο να πλησιάζουμε «με θάρρος» τον θρόνο της χάρης για να ζητήσουμε συγχώρεση και όλες τις άλλες ευλογίες που ο αγαπητός Ουράνιος Πατέρας μας έχει υποσχεθεί να μας δώσει. (Εβραίους 4:16). Αν τιμάμε σωστά το όνομά Του ως άγιο, δεν θα τολμήσουμε ποτέ να τον πλησιάσουμε παρά μόνο μέσω του Ιησού.

Όταν ακολουθούμε το παράδειγμα της Κυριακής Προσευχής, τα αιτήματά μας δεν θα είναι τόσο για λογαριασμό μας, όσο για την ευλογία των άλλων.

Αυτό υποδηλώνεται στην αρχική παράκληση: «Ελθέτω η βασιλεία Σου. Γενηθήτω το θέλημά Σου, ως εν ουρανών και επί της γης». (Ματθαίος 6:10). Η απάντηση σε αυτό το αίτημα θα είναι η απάντηση σε πολλά από αυτά για τα οποία οι άνθρωποι έχουν προσευχηθεί ανά τους αιώνες. Αυτή η απάντηση θα ικανοποιήσει τις νόμιμες επιθυμίες όλων των ανθρώπων. Θα σημαίνει ειρήνη, υγεία και αιώνια ζωή για όλους όσους συμμορφώνονται με τους δίκαιους νόμους της βασιλείας του Κυρίου.

Οι ευλογίες που λαχταρά η ανθρώπινη φυλή και για τις οποίες προσεύχονται εκατομμύρια άνθρωποι, είχαν όλες προβλεφθεί από τον Θεό και εξασφαλιστεί μέσω της βασιλείας που έχει υποσχεθεί μέσω όλων των προφητών του. Σε αυτές τις υποσχέσεις βρίσκουμε πολλές λεπτομέρειες για τις ευλογίες που θα εγγυηθεί στον λαό, συμπεριλαμβανομένης της αποκατάστασης εκείνων που έχουν πεθάνει. Όχι, ο Θεός δεν έχει αγνοήσει τα βάσανα του λαού, ούτε έχει κλείσει τα αυτιά του στις κραυγές τους για βοήθεια. Και η απάντησή του στις προσευχές τους, όταν έρθει η ώρα, θα ξεπεράσει κατά πολύ οτιδήποτε θα τολμούσαν να ελπίζουν.

Πάρτε για παράδειγμα την περίπτωση μιας μητέρας που προσεύχεται για την ασφάλεια του γιου της στο πεδίο της μάχης. Τον αγαπάει και τίποτα δεν θα μπορούσε να σημαίνει περισσότερα για αυτήν από την ασφαλή επιστροφή του στο οικογενειακό σπίτι. Αλλά αυτός δεν επιστρέφει και η πρώτη της σκέψη μπορεί να είναι ότι ο Θεός δεν νοιάζεται, ότι δεν έχει οίκτο. Πόσο διαφορετικά θα ένιωθε αν μπορούσε να πιστέψει ότι ο Θεός έχει προετοιμάσει μια επιστροφή στο σπίτι πολύ πιο ικανοποιητική από ό,τι είχε ποτέ σκεφτεί όταν προσευχόταν!

Πόσο λίγα γνωρίζει μερικές φορές μια μητέρα για τις δυσκολίες και τα βάσανα από τα οποία μπορεί να σωθεί το παιδί της πέφτοντας σε ύπνο με το θάνατο. Σε τελική ανάλυση, τόσο η μητέρα όσο και ο γιος της είναι μέλη ενός φυλετικού γένους που πεθαίνει, και η διαφορά μεταξύ του να πεθάνεις στο πεδίο της μάχης και του να πεθάνεις αργότερα από γηρατειά είναι μόνο μια στιγμιαία διαφορά σε σύγκριση με την ατελείωτη έκταση της αιωνιότητας. Από αυτή την άποψη πρέπει να μάθουμε να βλέπουμε το θέμα της προσευχής και τον τρόπο με τον οποίο ο Θεός απαντά στις αιτήσεις μας.

Το ίδιο το γεγονός ότι προσευχόμαστε στον Θεό είναι αναγνώριση της πίστης μας ότι η σοφία, η δύναμη και η αγάπη Του υπερβαίνουν κατά πολύ τις δικές μας. Ωστόσο, συχνά το ξεχνάμε αυτό και νιώθουμε ότι δεν έχει τιμήσει τις προσευχές μας επειδή δεν τις έχει απαντήσει όπως θα θέλαμε, με την άσκηση των δικών μας ελάχιστων ικανοτήτων. Η διάρκεια της καταδικασμένης ζωής μας είναι πολύ σύντομη. Κρίνουμε τα επιτεύγματα με βάση το αν φτάνουν ή όχι σε ωριμότητα μέσα σε αυτό το σύντομο χρονικό διάστημα που γνωρίζουμε. Αλλά δεν πρέπει να κρίνουμε τα έργα του Θεού από αυτή την άποψη.

Οι Γραφές αναφέρονται στον Θεό ως «από αιώνα σε αιώνα» (Ψαλμοί 41:13, 90:2). Δεν έχει καμία ανάγκη να ολοκληρώσει κάποια συγκεκριμένη φάση του σχεδίου Του μέσα στη σύντομη διάρκεια της ζωής μας, ούτε καν αν έχει να κάνει με τα ατομικά μας αιτήματα. Αν προσευχόμασταν σήμερα στον Θεό για κάποιες ειδικές ευλογίες που θα ήταν σύμφωνες με το θέλημά Του, και η απάντηση δεν ερχόταν μέχρι αύριο, ή ακόμα και μεθαύριο, δεν θα χάναμε την πίστη μας σε Αυτόν, αλλά θα χαρούσαμε όταν η απάντηση ερχόταν. Ο Θεός έχει και τα δικά του «αύριο». Οι μέρες του δεν μετρώνται με ώρες, γιατί

είναι αιώνες, και στον αιώνα του «αύριο», την χιλιετή περίοδο της βασιλείας του Χριστού, όλες αυτές οι ευλογίες που ο κόσμος έχει δικαίως ποθήσει και για τις οποίες εκατομμύρια έχουν εκφράσει αιτήματα στον Θεό, θα χυθούν αφθονικά πάνω στην ανθρωπότητα. Αναγνωρίζοντας αυτό, οι άνθρωποι θα απαντήσουν τότε: «Αυτός είναι ο Θεός μας, τον περιμέναμε... θα χαρούμε και θα ευφρανθούμε στη σωτηρία του». Ησαΐας 25:9

«Όπως στον ουρανό»

Έχουμε ήδη μάθει ότι ο Θεός δεν θα απαντήσει σε καμία προσευχή που δεν είναι σε αρμονία με το θέλημά Του. Στην πιο σημαντική από όλες τις προσευχές, την Προσευχή του Κυρίου, αυτή η αρχή εκτίθεται με σαφήνεια. Ζητά από τον Θεό ευλογίες για τους ανθρώπους της γης — όχι οποιαδήποτε υποτιθέμενα καλά πράγματα που μπορεί να επιθυμούν, αλλά πράγματα που είναι σε αρμονία με το θέλημά Του. «Γενηθήτω το θέλημά Σου, ως εν ουρανών και επί της γης».

Τι μεγάλη ελευθερία μας έχει δώσει για τα πράγματα που είναι σε αρμονία με το θέλημά Του! Το θέλημα του Θεού γίνεται στον ουρανό, και είναι σκοπός Του

να γίνει και στη γη στον ίδιο βαθμό. Φυσικά, δεν γνωρίζουμε όλους τους τρόπους με τους οποίους γίνεται το θέλημα του Θεού στον ουρανό, αλλά μπορούμε να είμαστε αρκετά σίγουροι ότι τα κακά που υπάρχουν τώρα στη γη δεν μαστίζουν τις ζωές εκείνων που βρίσκονται στον πνευματικό κόσμο που ονομάζουμε ουρανό.

Ο πόλεμος είναι ένα κακό που δεν είναι σε αρμονία με το θεϊκό θέλημα. Πρέπει, λοιπόν, να προσευχόμαστε για την ειρήνη; Βεβαίως! Πράγματι, δεν θα μπορούσαμε να προσευχόμαστε για να γίνει το θέλημα του Θεού στη γη όπως στον ουρανό χωρίς να προσευχόμαστε για την ειρήνη. Αλλά οι προσευχές μας για την ειρήνη πρέπει να είναι σύμφωνες με το σχέδιο του Θεού για την εγκαθίδρυση της ειρήνης, και αυτό είναι το σχέδιο του βασιλείου Του. Έχει υποσχεθεί να ιδρύσει ένα βασίλειο, να εγκαθιδρύσει μια κυβέρνηση. Ο Ιησούς θα είναι ο Βασιλιάς σε αυτή την κυβέρνηση. «Η κυβέρνηση θα είναι στους ώμους του», έγραψε ο Ησαΐας, και «η αύξηση της κυβέρνησής του και της ειρήνης δεν θα έχει τέλος». Ησαΐας 9:6,7

Αναμφίβολα ο Θεός βλέπει με συμπάθεια τις επιθυμίες της ανθρωπότητας να καταργήσει τον πόλεμο. Όταν η διεθνής ένταση είναι σε υψηλά επίπεδα και ο πόλεμος φαίνεται αναπόφευκτος, οι ευσεβείς άνθρωποι και από τις δύο πλευρές αισθάνονται την ανάγκη να προσευχηθούν για την ειρήνη. Οι διαφορές που απειλούν να προκαλέσουν πόλεμο μπορεί να επιλυθούν ή μπορεί και όχι, αλλά γνωρίζουμε ότι τελικά θα υπάρξει παγκόσμια και διαρκής ειρήνη. Όχι επειδή τα έθνη θα βρουν επιτέλους μια εφαρμόσιμη φόρμουλα για την ειρήνη, αλλά επειδή «ο Πρίγκιπας της Ειρήνης» θα αναλάβει την εξουσία της γης και η προσευχή «Ελθέτω η βασιλεία Σου» θα εισακουστεί.

Η κυβέρνηση του Χριστού συμβολίζεται στις Γραφές ως «το βουνό του Κυρίου», και στο Μιχαίας 4:1-4 διαβάζουμε ότι θα έρθει η ώρα που οι άνθρωποι θα πουν «Ας ανέβουμε στο βουνό του Κυρίου, στο σπίτι του Θεού του Ιακώβ, και θα μας διδάξει τους δρόμους Του, και θα περπατήσουμε στα μονοπάτια Του, γιατί ο Νόμος θα βγει από τη Σιών, και ο Λόγος του Κυρίου από την Ιερουσαλήμ. Και θα κρίνει ανάμεσα σε πολλούς λαούς και θα επιπλήξει μακρινές ισχυρές εθνότητες, και θα μετατρέψουν τα ξίφη τους σε

άροτρα και τα δώρατά τους σε πριόνια. Εθνός δεν θα σηκώσει ξίφος εναντίον έθνους, ούτε θα μάθουν πλέον τον πόλεμο. Αλλά θα καθίσουν όλοι κάτω από την αμπέλου τους και κάτω από τη συκιά τους, και κανένας δεν θα τους φοβίσει, γιατί το στόμα του Κυρίου των δυνάμεων το είπε».

Τι υπέροχο πρόγραμμα για τον αφοπλισμό! Είναι το πρόγραμμα του Θεού, και όταν προσευχόμαστε για την ειρήνη και για τον αφοπλισμό των εθνών, ας το κάνουμε με τη βεβαιότητα ότι ο Θεός θα μας ακούσει και θα απαντήσει στις προσευχές μας σύμφωνα με το θέλημά Του, που θα είναι ο τρόπος του βασιλείου. «Αυτός κάνει τους πολέμους να σταματήσουν», προφήτευσε ο Δαβίδ. Ψαλμοί 46:9

«Όχι άλλος θάνατος»

Η ασθένεια και ο θάνατος είναι αποτέλεσμα της αμαρτίας των πρώτων γονιών μας και συγκαταλέγονται στα κακά που ο Θεός έχει υποσχεθεί να καταστρέψει. Πρέπει, λοιπόν, να προσευχόμαστε για υγεία και να ζητάμε από τον Κύριο να σώσει τις ζωές των αγαπημένων μας που μπορεί να έχουν προσβληθεί από σοβαρή ασθένεια; Ναι, αλλά πάντα με την κατανόηση ότι θέλουμε να

γίνει το θέλημα του Κυρίου και με τη γνώση ότι μπορεί να μην είναι θέλημά Του να χαρίσει υγεία και ζωή σε εκείνους για τους οποίους προσευχόμαστε, μέχρις ότου αυτές οι ευλογίες γίνουν διαθέσιμες σε όλους κατά τη διάρκεια των χίλιων χρόνων της βασιλείας του Χριστού.

Γνωρίζουμε ότι τότε όλες οι ασθένειες θα θεραπευτούν. «Ο κάτοικος [εκείνη την ημέρα] δεν θα πει: Είμαι άρρωστος», έγραψε ο Ησαΐας. (Ησαΐας 33:24). Περιγράφοντας μερικές από τις ευλογίες της βασιλείας του Χριστού, ο Παύλος έγραψε ότι ο Χριστός θα βασιλεύει μέχρις ότου όλοι οι εχθροί υποταχθούν στα πόδια του, και ότι ο τελευταίος εχθρός που θα καταστραφεί είναι ο θάνατος. (1 Κορινθίους 15:25,26). Όταν ο απόστολος Ιωάννης είδε σε όραμα τη βασιλεία του Θεού να εγκαθιδρύεται στη γη, διέκρινε ότι ως αποτέλεσμα δεν θα υπήρχε «πια θάνατος, ... ούτε θα υπήρχε πια πόνος». Αποκάλυψη 21:4

Όταν προσευχόμαστε για υγεία και ζωή, ας κατανοήσουμε τη σημασία αυτής της ευρύτερης πρόβλεψης που έχει κάνει ο Δημιουργός για να χαρίσει αυτές τις ευλογίες, όχι μόνο σε εμάς και στους

αγαπημένους μας, αλλά σε όλη την ανθρωπότητα που θα τις αναζητήσει με ταπεινότητα και υπακοή κατά τη διάρκεια της χιλιετούς βασιλείας του Χριστού. Αυτό κάνουμε όταν προσευχόμαστε: «Ελθέτω η βασιλεία σου. Γενηθήτω το θέλημά σου, ως εν ουρανών και επί της γης». Ματθαίος 6:10

«Από τη γη του εχθρού»

Οι τρόποι του Θεού και οι παροχές που έχει κάνει για τα πλάσματά Του είναι πάντα πολύ καλύτερες από αυτές που συλλαμβάνει η ανθρώπινη σοφία. Προσευχόμαστε για υγεία, προστασία, ειρήνη, αλλά ποιος έχει σκεφτεί ποτέ να προσευχηθεί να του επιστραφούν οι αγαπημένοι του που έχουν πεθάνει; Αλλά ο Θεός, στο σχέδιό Του, έχει ξεπεράσει αυτό που έχουμε τολμήσει να προσευχηθούμε. Έχει υποσχεθεί να φέρει πίσω τους νεκρούς!

Πόσες μητέρες έχουν σπάσει την καρδιά τους από την απώλεια ενός πολύτιμου μικρού παιδιού. Μία από αυτές αναφέρεται από τον προφήτη Ιερεμία. Το όνομά της ήταν Ραχήλ. Ο Ιερεμίας έγραψε: «Φωνή ακούστηκε στη Ραμά, θρήνος και πικρό κλάμα· η Ραχήλ έκλαιγε για τα παιδιά της και δεν ήθελε να παρηγορηθεί». Ο προφήτης συνεχίζει: «Σταμάτα το

κλάμα σου και τα δάκρυα σου, γιατί το έργο σου θα ανταμειφθεί, λέει ο Κύριος, και θα επιστρέψουν από τη γη του εχθρού». Ιερεμίας 31:15,16

Ο θάνατος είναι ο μεγαλύτερος εχθρός του ανθρώπου, και είναι σχέδιο του Θεού να επαναφέρει στη ζωή όλους όσους βρίσκονται στη «γη» του θανάτου. Αυτή η μεγάλη χάρη περιλαμβάνεται επίσης στην προσευχή μας «Ελθέτω η βασιλεία Σου», διότι κατά τη διάρκεια της βασιλείας του Χριστού όλοι όσοι βρίσκονται στους τάφους τους, σε κατάσταση θανάτου, θα ακούσουν τη φωνή του Υιού του ανθρώπου και θα αναστηθούν. Ιωάννης 5:28,29

Η αποκατάσταση του ανθρώπου στη ζωή περιγράφεται από τον Απόστολο Πέτρο ως «αποκατάσταση», και μας λέει ότι μετά τη δεύτερη έλευση του Χριστού θα υπάρξουν «καιροί αποκατάστασης όλων των πραγμάτων», όπως υποσχέθηκαν όλοι οι άγιοι προφήτες του Θεού από την αρχή του κόσμου. Πράξεις 3:20,21

Κάτω από την άμπελο και τη συκιά

Πολλοί προσεύχονται για πλούτο ή τουλάχιστον για οικονομική ασφάλεια. Υπάρχει ένα βαθμό φόβου ή

αβεβαιότητας από την πλευρά σχεδόν όλων, καθώς αντιμετωπίζουν τα χρόνια της γήρανσης. Θα είμαστε οικονομικά ασφαλείς όταν φτάσουμε στην ηλικία που δεν θα είναι πλέον δυνατό να κερδίζουμε τα προς το ζην; Είναι κατανοητό ότι όποιος πιστεύει στον Θεό και τον θεωρεί ως κάποιον που αγαπά και φροντίζει, θα πρέπει να τον αναζητά στην προσευχή, σεβόμενος την ανάγκη για οικονομική ασφάλεια.

Γνωρίζουμε, φυσικά, ότι υπάρχουν εκατομμύρια άνθρωποι στον κόσμο που δεν έχουν οικονομική ασφάλεια. Υπάρχουν επίσης εκατομμύρια που κυριολεκτικά λιμοκτονούν και δεν έχουν κατάλληλη τροφή, ρούχα και στέγη. Ο Θεός αγαπά όλους αυτούς, και ενώ θα εκτιμούσαμε αν μας ευλογούσε με μια πιο ευνοϊκή κατάσταση στη ζωή, δεν είναι καλύτερο να χαίρομαστε για την αγάπη που έχει δείξει φροντίζοντας όλους τους φτωχούς και τους ενδεείς με τον δικό του χρόνο και τρόπο; Αυτό είναι που έχει υποσχεθεί να κάνει!

Στις υποσχέσεις του Θεού, η σκέψη της οικονομικής ασφάλειας συμβολίζεται από την ιδέα του να ζει κανείς κάτω από το δικό του «αμπέλι» και «συκιά». Ο προφήτης δηλώνει ότι όλοι θα ευλογηθούν με

αυτόν τον τρόπο και η πρόνοια του Θεού θα είναι τόσο πλήρης που ο φόβος θα εξαλειφθεί, επειδή «κανείς δεν θα τους φοβίσει». Μιχαίας 4:4

Στην προφητεία του Ησαΐα, μας δίνεται μια παρόμοια διαβεβαίωση σχετικά με τις ευλογίες του Θεού για τον κόσμο στην εποχή που έρχεται. Αυτός ο προφήτης του Θεού μας λέει ότι τότε δεν θα χτίζουν σπίτια για να κατοικούν άλλοι, και δεν θα φυτεύουν για να τρώνε άλλοι, αλλά οι άνθρωποι θα απολαμβάνουν για πολύ καιρό τα έργα των χεριών τους. Θα απολαμβάνουν τον καρπό της εργασίας τους για πάντα, αν συνεχίσουν να υπακούουν στους δίκαιους νόμους του βασιλείου που τότε θα κυβερνά τον κόσμο. Ησαΐας 65:20-25

Αυτό το κεφάλαιο της προφητείας του Ησαΐα δείχνει ότι οι ευλογίες του Θεού σε εκείνη την εποχή του βασιλείου θα χυθούν πάνω στον λαό ως απάντηση στις προσευχές τους. «Πριν καλέσουν, θα απαντήσω· και ενώ ακόμα μιλούν, θα ακούσω» (εδάφιο 24). Αυτό δεν έχει συμβεί μέχρι τώρα για τη μεγάλη πλειοψηφία, επειδή δεν έχει έρθει ακόμα η ώρα να τους δοθούν τα αγαθά που έχουν ζητήσει και επειδή ο Θεός γνωρίζει ότι οι δυσκολίες που έχουν

βιώσει θα τους βοηθήσουν να εκτιμήσουν τις ευλογίες που θα τους δώσει κατά τη διάρκεια των αιώνων.

Όταν το βασίλειο θα έχει ιδρυθεί, πόσο διαφορετικά θα είναι τα πράγματα. Οι ευλογίες που λαχταρά η πεθαίνουσα φυλή θα γίνουν τότε διαθέσιμες, ακόμη και πριν προλάβουν να σκεφτούν να προσευχηθούν για αυτές. «Πριν καλέσουν, θα απαντήσω». Και όταν μάθουν να του ζητούν τις ευλογίες του, οι απαντήσεις στις προσευχές τους θα είναι τόσο πραγματικές και τόσο άμεσες, που θα φαίνεται σαν να ήρθαν πριν ο αιτών τελειώσει την προσευχή του. «Ενώ ακόμα μιλούν, θα ακούσω». Ησαΐας 65:24

«Το καθημερινό μας ψωμί»

Η απάντηση στην προσευχή «Ελθέτω η βασιλεία σου» περιλαμβάνει πολλές υλικές ευλογίες για τις οποίες οι ευσεβείς άνθρωποι του κόσμου συνήθως προσεύχονται, αλλά συχνά δεν λαμβάνουν. Χαιρόμαστε που πλησιάζει η ώρα που αυτές οι νόμιμες υλικές ευλογίες θα αρχίσουν να ρέουν σε «όλες τις οικογένειες της γης», όπως υποσχέθηκε ο Θεός στον Αβραάμ. (Γένεση 12:3). Εν τω μεταξύ, είναι καλό να σκεφτούμε πώς ο Θεός απαντά στις

προσευχές του αφιερωμένου λαού του τώρα, στις προσευχές εκείνων που έχουν το προνόμιο να τον αποκαλούν «Πατέρα μας που είσαι στους ουρανούς».

Αυτοί, πιο θερμά από οποιονδήποτε άλλο, συνέχισαν να προσεύχονται για να έρθει η βασιλεία του Θεού. Ταυτόχρονα, είχαν το προνόμιο να ζητούν από τον Θεό τις άμεσες καθημερινές τους ανάγκες, αφού ο Ιησούς τους δίδαξε να προσεύχονται: «Δώσε μας σήμερα το καθημερινό μας ψωμί».

Αυτό είναι ένα πολύ μέτριο αίτημα και, όταν γίνεται με το σωστό πνεύμα, είναι αναγνώριση ότι ο Κύριος γνωρίζει καλύτερα ποιες είναι οι καθημερινές μας ανάγκες και ότι θα είμαστε ικανοποιημένοι με ό,τι θεωρεί σκόπιμο να μας δώσει. Εκτός αυτού, για όσους ακολουθούν τα θυσιαστικά βήματα του Ιησού, είναι σημαντικό να αναγνωρίσουμε ότι οι πνευματικές μας ανάγκες είναι πολύ πιο σημαντικές από τις υλικές. Το ψωμί χρησιμοποιείται στις Γραφές για να συμβολίζει την αλήθεια, την αλήθεια του Ευαγγελίου, την αλήθεια του Λόγου, την αλήθεια του θεϊκού σχεδίου. Ο Θεός έχει υποσχεθεί να μας ταΐσει αφθονία με αυτό το Ψωμί της Ζωής, ώστε να

μπορούμε να προσευχόμαστε με πλήρη βεβαιότητα, γνωρίζοντας ότι οι αιτήσεις μας είναι κυρίως για την πνευματική τροφή που έχει υποσχεθεί, και επομένως σε αρμονία με το θέλημά Του.

«Όπως συγχωρούμε»

«Συγχώρεσε μας τις αμαρτίες μας, όπως συγχωρούμε και εμείς τους αμαρτωλούς μας». Αυτό το τμήμα της Κυριακής Προσευχής μπορεί να προφερθεί ειλικρινά μόνο από εκείνους των οποίων οι καρδιές είναι γεμάτες με το ίδιο πνεύμα αγάπης που ώθησε τον Ουράνιο Πατέρα μας να στείλει τον Υιό Του στον κόσμο για να είναι ο Λυτρωτής και Σωτήρας. Αυτή η αγάπη παρέχει τη συγχώρεση των αμαρτωλών, που έχουν αμαρτήσει εναντίον του Θεού παραβαίνοντας τους νόμους Του. Είναι πρόθυμος να μας συγχωρήσει, αλλά μόνο υπό τον όρο ότι έχουμε τη σωστή στάση καρδιάς απέναντι σε όσους αμαρτάνουν εναντίον μας. Σίγουρα αυτό είναι μια δοκιμασία της ειλικρίνειάς μας.

Ο Θεός συγχωρεί τον λαό Του επειδή θεωρεί ότι οι αμαρτίες τους καλύπτονται από την αξία του λυτρωτικού αίματος του Χριστού. Αυτό σημαίνει ότι αυτός που προσεύχεται είναι ένας ολόψυχος πιστός

στον Χριστό, η αποδοχή του οποίου είναι τόσο ανεπιφύλακτη που έχει εγκαταλείψει όλα τα άλλα για να ακολουθήσει τον Κύριό του. Μόνο τέτοιοι μπορούν να προσευχηθούν στον Θεό, ζητώντας συγχώρεση στο όνομα του Χριστού.

«Ελευθέρωσέ μας από το κακό»

«Μη μας εισάγεις σε πειρασμό, αλλά ελευθέρωσέ μας από το κακό». Ο πρώτος πειρασμός που αναφέρεται στη Βίβλο ήταν αυτός της μητέρας Εύας. Πειράστηκε από τον πεσμένο Λούσιφερ, μέσω του φιδιού, να παρακούσει τον νόμο του Θεού. Η παραβίαση του νόμου του Θεού ορίζεται στις Γραφές ως αμαρτία (), και η λέξη «πειρασμός» χρησιμοποιείται για να περιγράψει κάθε προσπάθεια, δελεασμό ή παρότρυνση προς την αμαρτία. Ο Διάβολος είναι ο μεγαλύτερος από όλους τους πειραστές, και χρησιμοποιεί πολλούς και διάφορους τρόπους για να παρουσιάσει τις αμαρτωλές προσκλήσεις του σε όσους προσπαθεί να απομακρύνει από τον Θεό και να οδηγήσει στα μονοπάτια της αδικίας.

«Ο Θεός δεν πειράζει κανέναν», έγραψε ο Ιάκωβος (Ιάκωβος 1:13). Αυτό σημαίνει ότι μπορούμε να

βασίζομαστε στο ότι ο Θεός δεν θα μας οδηγήσει σε πειρασμό· έτσι, στις προσευχές μας διεκδικούμε αυτή την διαβεβαίωση.

Πόσο ελπιδοφόρο είναι το αντίθετο αυτού: «Ελευθέρωσέ μας από το κακό». Ο Διάβολος, ο αρχι-παραπλανητής, έχει ασκήσει κατά τη διάρκεια των αιώνων την επιρροή του στον άνθρωπο, και ειδικά στον λαό του Θεού, για να τους αποξενώσει από τον Δημιουργό τους. Το αποτέλεσμα ήταν τραγικό: ένας κόσμος που ελέγχεται σε μεγάλο βαθμό από την αμαρτία και τον εγωισμό, «αυτός ο κακός κόσμος». (Γαλάτες 1:4). Αλλά ο Θεός έχει υποσχεθεί απελευθέρωση από «το δίκτυ του κυνηγού» και από το κακό που ο κυνηγός έχει γεννήσει στον κόσμο. Ψαλμοί 91:3

Οι υποσχέσεις του Θεού για απελευθέρωση αφορούν προσωπικά όλους όσους ακολουθούν τα βήματα του Ιησού, διότι τους διαβεβαιώνουν ότι ο Σατανάς δεν θα είναι σε θέση να τους παγιδεύσει ή να τους παρασύρει. Ως άτομα, ο Θεός μας απελευθερώνει καθημερινά από τις παγίδες του Σατανά, που είναι το λάθος και η αμαρτία. «Ο άγγελος του Κυρίου», έγραψε ο ψαλμωδός,

«στρατοπεδεύει γύρω από όσους τον φοβούνται και τους απελευθερώνει». (Ψαλμοί 34:7). Τι καθησυχαστική υπόσχεση, και πόσο χαρούμενοι είμαστε που την διεκδικούμε ως δική μας όταν προσευχόμαστε: «Ελευθέρωσέ μας από το κακό».

Υπάρχει μια ακόμα μεγαλύτερη απελευθέρωση για τον λαό του Θεού, για ολόκληρη την εκκλησία του Χριστού στην «πρώτη ανάσταση», για να βασιλεύσει μαζί με τον Χριστό. (Αποκάλυψη 20:4,6). Ο Ιησούς είπε ότι οι πύλες της κόλασης δεν θα υπερिσχύσουν της αληθινής εκκλησίας του, και σε εκπλήρωση αυτής της υπόσχεσης, οι πύλες της κόλασης — η κατάσταση του θανάτου — θα ανοίξουν διάπλατα, και όλοι όσοι υπέφεραν και πέθαναν με τον Χριστό θα απελευθερωθούν από τον θάνατο και θα υψωθούν στη δόξα για να βασιλέψουν μαζί του κατά τη διάρκεια των χίλιων χρόνων της βασιλείας του.

Για αυτή την ένδοξη απελευθέρωση η εκκλησία περίμενε καθ' όλη τη διάρκεια των αιώνων της παρούσας Εποχής του Ευαγγελίου. Οι αληθινοί μαθητές του Χριστού γνώριζαν ότι αυτή η απελευθέρωση δεν θα ερχόταν μέχρι να επιστρέψει. Ο Παύλος το γνώριζε αυτό και έγραψε ότι ένα στεφάνι

δικαιοσύνης είχε φυλαχθεί για αυτόν, το οποίο θα λάμβανε «εκείνη την ημέρα» (), και πρόσθεσε ότι όλοι όσοι αγαπούν την εμφάνιση του Χριστού θα λάμβαναν επίσης ένα «στεφάνι» (2 Τιμόθεο 4:8).

Στη μεγάλη προφητεία του Ιησού σχετικά με το τέλος αυτής της εποχής — την προφητεία στην οποία προσδιορίζει τόσες πολλές από τις συνθήκες που επικρατούν στον κόσμο σήμερα — είπε στους μαθητές του: «Όταν δείτε αυτά τα πράγματα» — και οι μαθητές του που ζουν σήμερα τα βλέπουν — «τότε σηκώστε τα κεφάλια σας και υψώστε τα, γιατί η απελευθέρωσή σας πλησιάζει» (Λουκάς 21:31, 28). Το γεγονός ότι «αυτά τα πράγματα» που προφήτευσε ο Κύριος, σηματοδοτώντας την επικείμενη προσέγγιση της απελευθέρωσης της εκκλησίας από τον παρόντα κακό κόσμο, είναι τώρα σαφώς διακριτά στην καθημερινή παρέλαση των ειδήσεων, μας δίνει την εμπιστοσύνη ότι πολύ σύντομα οι τελευταίοι εναπομείναντες αληθινοί οπαδοί του Χριστού θα απελευθερωθούν, θα υψωθούν σε δόξα, τιμή και αθανασία μαζί του, και ότι τότε οι ευλογίες του βασιλείου του, για το οποίο προσευχήθηκε τόσο πολύ, θα αρχίσουν να ρέουν προς μια ανθρωπότητα που υποφέρει και πεθαίνει.

Προσευχόμαστε «Ελευθέρωσέ μας από το κακό», όχι μόνο επειδή λαχταρούμε να ελευθερωθούμε από έναν κακό κόσμο, αλλά και επειδή γνωρίζουμε ότι η απάντηση σε αυτή την παράκληση θα σημαίνει την απάντηση και στην άλλη παράκλησή μας: «Ελθέτω η βασιλεία Σου . Γενηθήτω το θέλημά σου, ως εν ουρανών και επί της γης». Από αυτή την άποψη, ακόμη και το μέρος της προσευχής ενός χριστιανού που έχει τη μεγαλύτερη σημασία για αυτόν είναι ταυτόχρονα ανιδιοτελές, αφού περιλαμβάνει πλούσιες ευλογίες για όλη την ανθρωπότητα.

Αυτές είναι οι προσευχές που ευχαριστούν τον Θεό, δηλαδή οι ανιδιοτελείς προσευχές. Ενώ ο Θεός ευχαριστιέται όταν ο λαός Του ζητά από Αυτόν ατομική καθοδήγηση, συγχώρεση και πνευματική δύναμη, θέλει επίσης να ενδιαφέρονται για όλους όσους αγαπά, δηλαδή για ολόκληρο τον κόσμο της ανθρωπότητας. Δείχνουμε το ενδιαφέρον μας για το σχέδιό του να ευλογήσει τους ανθρώπους όταν προσευχόμαστε «Ελθέτω η βασιλεία σου», διότι μέσω αυτής της βασιλείας θα προσφέρει «γιορτή με πλούσια τροφή για όλους τους ανθρώπους». Σε αυτή τη βασιλεία ο θάνατος θα καταποθεί από τη νίκη και

τα δάκρυα θα σκουπιστούν από όλα τα πρόσωπα.
Ησαΐας 25:6-8, Αποκάλυψη 21:1-5

Πάνω απ' όλα, ας ευχαριστούμε συνεχώς τον Θεό για την αγάπη Του που εξασφάλισε την αιώνια χαρά όλων. Ας μην Τον δοξάζουμε μόνο ατομικά στις προσευχές μας, αλλά ας μιλάμε σε όλο τον κόσμο για την αγάπη Του. Ας τους πούμε ότι μέσω του Χριστού έχει εξασφαλιστεί η ζωή τους και ότι σύντομα η βασιλεία Του θα προσφέρει ειρήνη μέσω του «Πρίγκιπα της Ειρήνης» και υγεία και ζωή για όλους μέσω του Λυτρωτή και Σωτήρα του κόσμου.